

Zitting 1981-1982

16 335

Partiële wijziging van het Wetboek van Strafvordering en de Wet op de economische delicten

Nr. 8

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 30 november 1981

Met belangstelling nam ik kennis van de opmerkingen en beschouwingen van de leden van de fractie van de V.V.D. over bovengenoemd wetsontwerp. Voor zover nodig, ga ik daarop als volgt in.

Het lijkt mij niet wenselijk om in de z.g. verstekmededeling aan de verdachte mededeling te doen van het rechtsmiddel dat in de strafzaak in concreto tegen een verstekvonnis kan worden aangewend (dus óf verzet óf hoger beroep óf beroep in cassatie). Naast de bezwaren die ik in de memorie van antwoord (blz. 1) tegen deze suggestie heb genoemd, wijs ik nog op het volgende.

In de eerste plaats legt dit voorstel een nieuwe administratieve last op de parketadministratie die leidt tot werkvermeerdering, ook in de gevallen waarin de verdachte geen behoefte heeft aan het aanwenden van enig rechtsmiddel. In de tweede plaats wordt er in het eindverslag aan voorbijgegaan, dat ook bij dergelijke schriftelijke mededelingen fouten kunnen worden begaan (bij voorbeeld bij vonnissen waarin over meer dan één strafbaar feit wordt beslist). In de derde plaats wordt in de verstekmededeling de verdachte al geattenteerd op de mogelijkheid tot het aanwenden van enig rechtsmiddel en de wijze waarop dit moet gebeuren, terwijl hem wordt aangeraden zich voor nadere inlichtingen tot de griffie te wenden.

Dit systeem lijkt mij voldoende waarborgen te bieden dat de verdachte die een rechtsmiddel wil aanwenden, wat dus slechts met een beperkte groep verdachten die de verstekmededeling ontvangt het geval is, zich met de griffie in verbinding stelt om zich te laten informeren over het juiste rechtsmiddel dat moet worden aangewend.

De leden van de V.V.D.-fractie achten het gewenst dat de door de Hoge Raad ontwikkelde jurisprudentie over het aanwenden van rechtsmiddelen wordt vastgelegd in de wet, omdat dit de rechtszekerheid ten goede zou komen; zo wordt ook voorkomen dat de Hoge Raad nog eens op de jurisprudentie zou terugkomen of daarvan afwijkt.

De Hoge Raad geeft zelf, zoals ik ook in de memorie van toelichting op de begroting van mijn departement voor het dienstjaar 1981 heb medegedeeld, (zie blz. 14 onder 26 en blz. 15 onder 29) er de voorkeur aan dat die jurisprudentie voorlopig niet wettelijk wordt vastgelegd; juist om te voorkomen dat de verdere ontwikkeling van die jurisprudentie door een wettelijke regeling, die op zich zelf verstarrend zou kunnen werken, wordt belemmerd. Deze

overweging spreekt mij aan, nog daargelaten dat het mij ook niet altijd eenvoudig lijkt om een bepaalde jurisprudentie in wetsbepalingen te gieten. Ik wijs erop dat dit probleem zich niet alleen voordoet bij dit onderwerp, maar bij voorbeeld ook bij de omvangrijke jurisprudentie van de Hoge Raad over zogenaamde substantiële vormverzuimen. Het lijkt mij in elk geval het beste dat de studie wordt afgewacht die de Commissie partiële herziening strafvordering thans wijdt aan voorzieningen, die tegemoet komen aan verdachten die buiten hun schuld verzuimen tijdig een rechtsmiddel aan te wenden.

De opmerking in de tweede alinea van blz. 2 van de memorie van antwoord, dat het door de leden van de V.V.D.-fractie aan de orde gestelde vraagstuk niet alleen speelt bij verstekzaken, maar ook bij op tegenspraak gewezen vonnissen, moet aldus worden verstaan dat ook bij op tegenspraak gewezen vonnissen aan de verdachte onduidelijk kan zijn welk rechtsmiddel hij moet aanwenden. Ook in zulke gevallen zal hij er dan verstandig aan doen bij de griffie nadere informatie over het juiste aan te wenden rechtsmiddel in te winnen.

De leden van de V.V.D.-fractie bepleitten de wenselijkheid van een wijziging van artikel 399 W.v.Sv. conform artikel 408, lid 2, en artikel 432, lid 2, zoals laatstgenoemde artikelen zijn gewijzigd bij de Wet van 14 januari 1976, Stb. 9. Zij verwezen in dit verband naar de conclusie van de advocaat-generaal mr. Haak bij het arrest van de Hoge Raad van 18 december 1979, NJ 1980, nr. 199.

Na overweging van de door deze leden naar voren gebrachte argumenten, ben ik bereid een wijziging van genoemd artikel te bevorderen in de door hen bedoelde zin. Ik zal daartoe in een thans bij mijn departement in voorbereiding zijnd wetsontwerp tot partiële wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering een voorstel doen. Het lijkt mij minder juist een dergelijke wetswijziging, die in geen direct verband staat tot het thans voorliggend wetsontwerp, bij nota van wijzigingen mee te nemen. Ik neem aan dat de leden van de V.V.D.-fractie zich in deze procedure zullen kunnen vinden.

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter